

JEG ER UROLIG, HVA GJØR JEG ?

T
E
N
K

S
I
K
K
E
R
H
E
T

H
E
L
E

V
E
I
E
N
!

Analyser uroen din

- Analyser magefølelsen! Hva sier den?
- Hvilke signaler har du sett / hva har barnet fortalt?
- Skriv loggbok/ta bilde hvis mulig
- Hvor lenge har du vært urolig?

Drøft uroen (innenfor regler av taushetsplikt)

- Med en kollega
- Ta opp med nærmeste leder
- Signaler? Barnets tilstand? Kjennskap til familie og nettverk?

Høy bekymring/fare for vold, overgrep, omskjæring, bortføring

Ta direkte kontakt med barnevern/politi

Barneverntjenesten 33 34 85 00

Barnevernvakta (kveld/natt og helg) 33 31 02 03

Politi: 02800

Planlegg den nødvendige samtalen (det er ofte lurt å være 2)

- Barnet først, så foreldrene, eventuelt sammen
- (ikke ved vold/sekssuelle overgrep)
- Vurdere behov for assistanse av barneverntjenesten?
- Rammen for samtalen (dagsorden, tidsbruk, møtested, møteledelse)
- Åpne spørsmål: fortell om, kan du si noe mer om... ikke ja/nei spørsmål, ikke egne fortolkning er av svar, ikke gi eksempler
- Skriv ned ordrett dine spørsmål og barnets svar

Oppsummer samtalen med kollega / leder

- Er jeg / vi fortsatt urolig? Har uroen økt?

Velg fremgangsmåte

A. Ordner selv

Tiltak og oppfølging i samarbeid med barn og foreldre (ikke ved vold)

B. Bistand

Velg i samarbeid med Villa Adler, PPT helsestasjon mm hvem som skal bistå. Plan for veien videre og ansvarsfordeling

C. Barnevern/politi

Meld til politi/ barnevern

Samarbeidspartnere

Barnevern 33 34 85 00

Villa Adler 90 54 52 11

Helsestasjon 33 34 85 30

PPT 33 34 83 40

Politi:

Avd. Voldssaker 97 55 24 53

Avd. sedlighetssaker 48 88 70 76

1 Viktig: hvis lederen din ikke ønsker å gjøre noe med saken, og du mener det er grunn til å tro at barnet utsettes for omsorgssvikt, blir mishandlet og / eller har vedvarende atferdsvansker skal du i følge loven på eget initiativ sende en bekymringsmelding til barnevernet. (lov om Barnehager § 22 og Opplæringsloven, avvergingsplikt straffeloven §139)

Signaler hos barnet

Barnet kan vise en rekke ulike signaler på flere områder (emosjonelt, atferdsmessig, sosialt, kroppslig og kognitivt jmf. handlingsplan). Det blir da viktig å vurdere:

1. Helheten i symptomer barnet viser (mengden av symptomer og det totale lidelsestrykket)
2. Endringer i barnets trivsel eller funksjonsnivå (plutselig endringer, endringer en kan tidsfeste mm)
3. Måten barnet viser trygghet eller uttryggghet til voksne (klamrende, ukritisk i kontakten, pleasing/ føyende atferd, usynlig, eller provoserende atferd)

Signaler i samarbeid med foreldre

Foreldrene kan ha vansker med å samarbeide, noe som kan vise seg på følgende områder:

1. Manglende oppfølging (matpakke, gymtøy, tannhelse, hygiene ol)
2. Dårlig og skittent tøy
3. Manglende tilbakemeldinger fra foreldre til skolen, SFO, barnehagen og fritidsaktiviteter
4. Overdrevent og insisterende samarbeid/bagatellisering av vansker/ foreldre skåner ikke barna
5. Mange forklaringer rundt barnets atferd som ikke gir mening

Risikofaktorer hos foreldre

Sjekkliste risiko hos foreldre for å vurdere om barnet lever i omsorgssvikt/vold og overgrep (Kvello)

- Isolert familie
- Stress over lengre tid og høyt konfliktnivå/vold
- Svak følelsesregulering og lite empati med barnet
- Psykiske lidelser som depresjon, personlighetsforstyrrelse og psykose
- Rusmiddelmissbruk

**Godt samarbeid med foreldrene er viktig,
MEN**

Hensynet til foreldrene må ikke styre hva vi gjør – eller ikke gjør.

Det er vanskelig og unødvendig å sikre beviser for omsorgssvikt eller for problemer i familien. Ofte vil vi bare ha mistanke om at "noe" er galt. Du vil som regel kunne stole på magefølelsen din. Det er en grunn for at du er urolig. Skriv gjerne en logg/dagbok på hva du ser.